

اطلاعیه دبیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران پیرامون برگزاری چهارمین پلنوم کمیته مرکزی

چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران، در آذرماه سال جاری در فضایی رفیقانه و صمیمی برگزار گردید. پلنوم ابتدا گزارش هیئت اجرایی پیرامون شرایط ایران و جهان را استماع کرد و آن را پس از اصلاحاتی به تصویب رساند. پلنوم سند جداگانه ای را با عنوان "جهان در آستانه هزاره سوم - حزب توده ایران و نظم نوین جهانی" مورد بحث و بررسی قرار داد و با تغییراتی به تصویب رساند. چهارمین پلنوم کمیته مرکزی گزارش شعب مالی، انتشارات، روابط عمومی و تشکیلات کمیته مرکزی را استماع کرد و کار این شعب را مثبت ارزیابی نمود. پلنوم قرار انتشار پیام های جداگانه ای را به مردم ایران، کارگران و زحمتکشان، زندانیان سیاسی و خانواده شهدا، هنرمندان و نویسندگان، و نیروهای آزادیخواه کشور صادر کرد. پلنوم مسأله برگزاری نشست های وسیع تر رهبری حزب در آتیه را بررسی و ضوابط مشخصی را برای آنها تعیین کرد. چهارمین پلنوم کمیته مرکزی در انتهای کار خود، هیئت اجرایی کمیته مرکزی را انتخاب نمود.

برگزاری چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران در شرایط بسیار حساس کنونی، و اسناد سیاسی - تشکیلاتی مصوب آن گام مهمی در جهت انجام بخشیدن به سیاست داخلی و خارجی حزب در شرایط کنونی است و ارگان های حزبی را به سلاح نیرومندی برای ادامه مبارزه علیه رژیم ضد مردمی "ولایت فقیه" مجهز می کند.

دبیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران
آذر ماه ۱۳۷۳

پیام چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران به نویسندگان مبارز و همه آزادیخواهان که علی رغم ترور و اختناق حاکم در راه استقرار آزادی پیکار می کنند.

رفقا، دوستان، پیکارگران راه آزادی!

گرم ترین دروهای کمیته مرکزی حزب توده ایران را بپذیرید. پیکار پرشور و دلاورانه شما، در مقابل رژیم استبدادی حاکم بر کشور ما، احترام عمیق آزادیخواهان جهان را برانگیخته است. اعتراض جسورانه شما در دل تاریخ و سیاه اختناق، در شرایطی که در سال های اخیر، پاسداران جهل و جنایت، هزاران آزادیخواه، مبارز دگراندیش، نویسنده، اندیشمند و گروهی از سرشناس ترین مبارزان ضد استبدادی میهن مان را اسیر، شکنجه و بی رحمانه به چوبه های دار سپرده اند، شعله کرما بخشی است، برای همه آنانی که به ایرانی آزاد، آباد و مستقل می اندیشند. هراس کم سابقه سران جمهوری اسلامی از يك نامه اعتراضی، تهدید نویسندگان و تلاش ماموران وزارت اطلاعات برای درهم شکستن مقاومت آنان، در کنار کارزار وسیع دستگاه های تبلیغاتی و رسانه های گروهی برای لجن پراکنی علیه گروهی از نویسندگان، هنرمندان و متفکران که به فرهنگ و ادب مرفعی کشورمان خدمت کرده اند، نشانگر وحشت عمیق رژیمی است، که مدتهاست به منافع مردم پشت کرده و به سدی جدی در برابر هرگونه تحول مثبت در جامعه بدل گردیده است.

کمیته مرکزی حزب توده ایران همبستگی عمیق خود را با شما اعلام می دارد، و در راه دفاع از حقوق انسانی شما، حق آزادی اندیشه، بیان، و حق داشتن سازمان های صنفی مستقل در کنار شما مبارزه می کند. ما در این حقیقت تردیدی نداریم که: "انسان های رنج دیده ای که فکر می کنند و انسان های متفکری که رنج می برند با دنیای دهمنش و بی اثری که مایه لذت افراد مبتذل و محدود الفکر است ناچار وارد مرحله خصومت می شود" (از نامه کارل مارکس به آرنولد روکه) و سرانجام این ستیزه مسعود و میمون خواهد بود.

درد آتشین به همه نویسندگان، مترجمان، و متفکرانی که
در راه آزادی ایران و رهایی زحمتکشان جان باختند!

چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران
آذر ماه ۱۳۷۳

شماره ۴۴۴، دوره هشتم
سال یازدهم، ۱۳ دی ۱۳۷۳

بودجه سال ۱۳۷۴

مانور های بی اثر

برای نجات از بحران

هاشمی رفسنجانی، روز سه شنبه ۲۲ آذرماه ۱۳۷۳، لایحه بودجه سال ۱۳۷۴ را تقدیم مجلس کرد.

بر اساس این لایحه بودجه عمومی دولت از ۱۷ میلیارد دلار در سال ۱۳۷۳، به ۲۳/۵ میلیارد دلار در سال ۷۴ افزایش خواهد یافت و این ارقام بدون در نظر گرفتن بودجه شرکت ها و بانک های دولتی است که از ۲۳ میلیارد دلار در سال ۱۳۷۳ به ۳۰/۹ میلیارد در سال ۷۴ افزایش خواهند یافت. بر اساس گزارش هاشمی
ادامه در ص ۲

در دیگر صفحات:

- پیام چهارمین پلنوم کمیته مرکزی به مردم ایران ————— ص ۳
- پیام چهارمین پلنوم کمیته مرکزی به اعضا و هواداران حزب ————— ص ۶
- پیام چهارمین پلنوم کمیته مرکزی به کارگران و زحمتکشان ————— ص ۷
- پیام چهارمین پلنوم کمیته مرکزی به زندانیان سیاسی ————— ص ۸
- پیام چهارمین پلنوم کمیته مرکزی به نیروهای آزادیخواه ————— ص ۸

زنده باد آزادی، صلح، استقلال و عدالت اجتماعی، طرد باد رژیم "ولایت فقیه"!

شادباش

به مناسبت سال نو مسیحی

"نامه مردم" سال نو میلادی ۱۹۹۵ را به همه هموطنان مسیحی تبریک می گوید و شادگامی و بهروزی برای آنان آرزو می کند.

ما صمیمانه امیدواریم که سال نو برای همه هموطنان مسیحی سال رها شدن از بند و زنجیر استبداد حاکم بر میهن ما، سال پایان تبعیض های قومی و مذهبی و سال دوستی، برابری و تحقق آرمان های انسانی و آزادیخواهانه در میهن ما باشد. بی شک تحقق چنین آرزویی در گرو پیکار مشترک همه ما در کنار هم علیه بی عدالتی ظلم و استبداد رژیم "ولایت فقیه" است.

می باشد. تازه این مقدار از درآمد مالیاتی در مجموع در سال های گذشته مرتباً از سوی کارشناسان اقتصادی مورد انتقاد شدید قرار گرفته است. بر اساس گزارش روزنامه "سلام" پیرامون نظام مالیاتی کشور، درآمدهای مالیاتی کشور به دلیل درهم ریختگی کامل نظام بیمار به ارت رسیده از دوران شاهنشاهی مرتباً کاهش یافته است به طوری که در سال ۱۳۷۲، به میزان ۰.۵٪ از تولید ناخالص ملی سقوط کرده است.

کوتاه سخن، اوضاع اقتصادی کشور، آینه تمام نمای از هرج و مرج کاملی است که به دست سران جمهوری اسلامی بر میهن ما تحمیل گردیده است. در این شرایط عمده ترین مسئله سران رژیم و نزدیکان آنان غارت هرچه بیشتر اموال ملک است. این واقعیت امسال بیش از گذشته در گزارش تفریق (حسابرسی) بودجه سال ۱۳۷۰ روشن گردید. بر اساس گزارش روزنامه "رسالت" (۱۴ آذرماه ۱۳۷۲) از میان بیش از ۲۰۰۰ شرکت دولتی (که تعداد زیادی از آنها به طور مستقیم و یا غیر مستقیم در اختیار سران رژیم قرار دارند) که می بایست حساب خود را در بودجه روشن کنند، تنها گزارش ۲۳۴ شرکت در بودجه سال ۷۰ داده شده بود که تازه از این تعداد تاکنون تنها ۴۳ شرکت یعنی معادل ۸/۷۵٪ از درآمد کل شرکت های دولتی که سر به میلیاردها دلار می زند، حساب مالی خود را تحویل داده اند و بقیه تکلیفشان با قانون روشن نیست. چنین است سیمای واقعی برنامه اقتصادی رژیم جمهوری اسلامی و دولت هاشمی رفسنجانی. سیاست هایی که کشور را از لحاظ اقتصادی به ورشکستگی کشانده و از نظر اجتماعی در لبه پرتگاه خطرناکی قرار داده است.

گذشته زیرساختار اقتصادی کشور را به کلی نابود کرده است و زیر عنوان سیاست "تعدیل اقتصادی" و سپردن "کار مردم به مردم"، از یک سو دست بخش خصوصی را در غارت هر چه بیشتر منابع مالی کشور باز گذاشته و از سوی دیگر با نابود سازی بخش اساسی تولیدی کشور، ایران را به یک کشور صرفاً مصرفی نیازمند ده ها میلیارد دلار جنس وارداتی برای تامین نیازهای خود تبدیل کرده است. ورود نزدیک به ۶۵ میلیارد دلار کالای مصرفی در سال های ۷۰، ۷۱ و ۷۲ در شرایطی که درآمد نفتی ایران از ۱۸ میلیارد دلار در سال نزدیک به ۱۲ میلیارد دلار کاهش یافته است یکی از عمده ترین علل ورشکستگی کنونی مالی رژیم جمهوری اسلامی است.

یکی دیگر از مسایل قابل توجه در بودجه ارائه شده به مجلس تاکید جمهوری اسلامی به روند تک محصولی بودن اقتصاد کنونی کشور و درآمد حاصله از فروش نفت می باشد. رفسنجانی قبلاً در ادعاهای گویلز واری در جریان ارائه برنامه پنجساله دوم و برنامه بودجه سال ۱۳۷۲، ادعا کرده بود: "نیاز جدی مان به صورت وابستگی شدید به نفت خیلی کم است... ما با هر قیمتی که نفت باشد حرکت سازندگی مان را ادامه می دهیم..." (روزنامه "کیهان"، ۱۰ دی ماه ۱۳۷۲).

این ادعا در شرایطی که به طور واقعی بیش از ۷۰٪ از درآمد دولت به فروش مستقیم و غیر مستقیم نفت وابسته است، آنقدر غیر واقع بینانه است که حتی خود محافل جمهوری اسلامی و کارشناسان اقتصادی رژیم به آن جدی برخورد نمی کنند. واقعیت این است که امسال نیز مانند سال های قبل اقتصاد بیمار کشور در اسارت کامل نوسانات بازار نفتی جهان قرار دارد و در صورت کاهش قیمت نفت تمامی ارقام بودجه هاشمی رفسنجانی مانند حبابی در هوا خواهد ترکید و مانند سال های گذشته دولت ناچار خواهد بود از طریق استقراض خارجی بازهم بیشتر مخارج روزمره خود را تامین کند.

ادعای کاهش میزان بدهی خارجی ایران را که توسط رفسنجانی در بودجه مطرح گردیده است نیز نمی تواند جدی گرفت. ادعای کاهش بدهی ایران به میزان ۱/۶ میلیارد دلار در شرایطی که میزان بازپرداخت بدهی های ایران در سال سر به میلیاردها دلار می زند، و در بودجه اشاره مستقیمی به آن نشده است، نیز از نوع همان ادعاهای قبلی است که تنها هدفش فریب توده های مردم است که از سیاست های ایران برپا ده دولت رفسنجانی جانشان به لب رسیده است.

از نکات جالب دیگر بودجه سال ۱۳۷۴، اعتراف مستقیم رفسنجانی به عدم توانایی دولت در وصول درآمدهای مالیاتی دولت است. بر اساس لایحه بودجه میزان درآمد پیش بینی شده دولت از محل مالیات ها در سال ۱۳۷۴، ۱۹٪ از درآمد دولت را تشکیل خواهد داد که این نسبت به سال گذشته نشانگر کاهش ۱ درصدی

بودجه سال ۱۳۷۳ ...

رفسنجانی به مجلس، نرخ برابری دلار با ریال به منظور محاسبات بودجه ای بر اساس نرخ شناور هر دلار ۱۷۸ تومان محاسبه گردیده است.

بر اساس این بودجه دولت هاشمی امیدوار است که درآمد نفتی ایران که بیش از ۶۱٪ درآمدهای بودجه را تامین خواهد کرد در سال آینده از میزان ۱۲ میلیارد دلار در سال جاری به ۱۴/۳ میلیارد دلار افزایش یابد و این محاسبه بر اساس افزایش تولید و صدور نفت خام ایران تا حدود ۲/۲۳۵ میلیون بشکه در روز و نرخ هر بشکه نفت ۱۸ دلار محاسبه شده است.

دولت رفسنجانی در هنگام ارائه لایحه بودجه بالاخره پس از گذشت یکسال و انکار وجود بدهی های خارجی ایران اعلام کرد که بودجه سال ۷۴ "قرار است ۱/۶ میلیارد دلار از تمهیدات مالی خارجی دولت را بکاهد" و از نزدیک به ۲۳ میلیارد دلار به ۲۱/۵ میلیارد دلار کاهش دهد.

لایحه بودجه سال ۱۳۷۴ در شرایطی که مجلس ارائه می گردد که بر اساس گزارش روزنامه "سلام" پس از گذشت هشت ماه، تاکنون بودجه سال جاری (۱۳۷۳) به طور کامل به دولت ابلاغ نشده است و هزینه های دولت به صورت موقت مصرف می شود و هرازگاهی نامه ای از سوی مجلس ابلاغ می شود که در فلان یا بهمان رقم بودجه تغییراتی داده شود... (روزنامه "سلام"، ۱۶ آبان ماه ۱۳۷۳).

یکی از مهمترین ملاحظات بودجه سال ۱۳۷۴، عقب نشینی روشن دولت رفسنجانی پیرامون برنامه ارائه شده در برنامه دوم پنجساله و میل دولت بر کاهش هزینه سوبسیدها بود. از لایحه بودجه ارائه شده مشخص می گردد که رژیم جمهوری اسلامی برای مقابله با بحران اوج گیرنده اجتماعی و تشدید فشار فزاینده بر زحمتکشان به صورت موقتی از اجرای برنامه قبلی خود در قطع سوبسیدها صرف نظر کرده است و بدین ترتیب مترصد است که بار فشار اقتصادی را تا حدودی کاهش دهد.

بر اساس برآوردهای بودجه سال ۱۳۷۴، میزان پرداخت سوبسیدها از ۱/۶۵ میلیارد دلار در سال گذشته به ۲/۳۵ میلیارد دلار در سال آینده افزایش خواهد یافت و این در شرایطی است که با سقوط فاحش نرخ برابری ریال در دو سال گذشته از میزان ۱۵۸ تومان در هر دلار (نرخ تعیین شده به هنگام ارائه بودجه سال ۱۳۷۲) به میزان هر دلار معادل ۲۶۵ تومان، سطح درآمد واقعی مردم نیز به مقدار فاحشی تنزل یافته و فشار اقتصادی بر زحمتکشان بیش از پیش افزایش یافته است. سیاست های پیشنهادی هاشمی رفسنجانی، در مجموع همان سیاست های فاجعه باری است که در سالهای

پیام چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران به مردم ایران

هم میهنان عزیز!

چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران گرم ترین دروهای رزمجویانه خود را به شما تقدیم می دارد. چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران در شرایطی برگزار می شود، که رژیم حاکم بر میهنمان، علی رغم شرایط بسیار اسفناک اقتصادی - اجتماعی و نارضایتی وسیع ترین اقشار جامعه، همچنان به سیاست های ضدملی، ضدمردمی و ایران بر بادده خود ادامه می دهد. ورشکستگی دولت جمهوری اسلامی که ده ها میلیارد دلار به دولت ها، بانک ها و موسسه های مالی خارجی بدهکار است، نابودی مراکز تولید داخلی، بسته شدن کارخانجات، سقوط نرخ برابری ریال به میزان نزدیک به ۲۰۰٪، و مهمتر از همه تشدید فشار اقتصادی، فقر و محرومیت بر میلیون ها خانواده ایرانی، گوشه هایی از فاجعه ای است که بر مردم میهن ما تحمیل گردیده است.

تحولات یکسال اخیر نشان داده است، که حکام جمهوری اسلامی، به موجب دیدگاه های عمیقاً ارتجاعی شان، توان ایجاد هیچ تحول اساسی را در جهت تحقق خواست های مردم کشورما ندارند و مصممند به سیاست های کنونی خود، با آغاز موج نوینی از سرکوب، ادامه دهند. تشدید مانورهای امنیتی وسیع، موج نوینی از دستگیری آزادیخواهان، شکنجه و آزار دگراندیشان و زمینه سازی برای تهاجم مجدد به زنان آزاده کشورمان، برخی از برنامه های تدارک دیده شده ارکان های سرکوبگر جمهوری اسلامی برای مقابله با اوجگیری فزاینده اعتراض شما هم میهنان عزیز است. در سال گذشته اعتراض های وسیع در شهرهای گوناگون از قزوین تا تبریز و اصفهان، نشان داد، که مردم جان به لب رسیده بیش از پیش آماده اند، تا برای ابراز انزجار و نارضایتی خود از شرایط دهشتناک کنونی، با رژیم آشکارا درگیر شوند و تغییر اوضاع را طلب کنند. تجربه سال گذشته در عین حال نشان داد، که تنها اعتراض هایی موفق اند که از حمایت وسیع ترین اقشار مردم برخوردار باشند و دارای آنچنان گستردگی باشند، که رژیم نتواند به راحتی آنها را با استفاده از نیروهای انتظامی سرکوب کند.

امروز دیگر برای همه ما روشن است که حاکمیت جمهوری اسلامی حاضر است، به قیمت نابودی زیرساختار اقتصادی، سرکوب هر صدای آزادیخواهانه و اعمال سیاست های ماجراجویانه بین المللی، که تاکنون تنها ثمرش ایجاد تشنج در منطقه خلیج فارس بوده است، کار را تا سرحد خطرناک درگیری های نظامی خونین، اختناق خشن و عریان و حتی جنگ داخلی پیش براند تا خدشه ای به "حکومت اسلامی" وارد نیاید. سیاست های ضدمردمی و ماجراجویانه رژیم نکرانی عمیق و گسترده ای را در جامعه بوجود آورده است. حتی بسیاری از طرفداران سابق رژیم، علناً از ضرورت تغییر شرایط و ایجاد تحول بنیادین در جامعه سخن می گویند. به گمان ما تا هنگامیکه ساختار استبدادی کنونی که در شکل رژیم "ولایت فقیه" تبلور یافته، باقی است، امکان چنین تحولی ممکن نیست و بر این اساس مسأله طرد این ساختار ضد مردمی، حیاتی ترین و کلیدی ترین وظیفه ای است که پیش روی همه ما، با نظرات، دیدگاه های مختلف سیاسی - نظری قرار دارد.

شانزده سال پس از پیروزی انقلاب بهمن ۵۷، که به دست توانمند شما مردم آزادیخواه به پیروزی رسید و رژیم تا دندان مسلح، سرکوبگر و وابسته شاه را سرنگون کرد، امروز بار دیگر میهن ما در انتظار تحولات مهم بسر می برد. تجربه انقلاب بهمن نشان داد که مهمترین عامل به حرکت در آوردن توده های مردم در صف متحد، اتحاد عمل همه آزادیخواهان کشور است. مبارزه متحد کارگران، کارمندان، نویسندگان، ارتشیان و همه اقشار مردم در کنار هم، از طریق اعتصاب عمومی سراسری سرانجام توانست علی رغم همه مشکلات و دشواری ها استبداد را در هم بکوبد و شرایط را برای استقرار آزادی در ایران فراهم سازد. با علم به این تجربه و دیگر تجربه های بهمن و با توجه به اوجگیری اعتراض های مردمی است که رژیم خود را برای طوفانی که در راه است آماده می سازد. ما اطمینان داریم که سرانجام اعتراض های پراکنده مردمی و اقشار گوناگون، به دریای خروشان بدل خواهد شد که بار دیگر پایه های رژیم استبدادی را نابود کند. توده ای ها یاران صدیق مردم و زحمتکشان کشورمان، مانند گذشته در این شرایط در کنار رزمندگان راه آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی در میهن ما خواهند بود و آماده اند تا به وظایف خود عمل کنند.

دروهای گرم ما را بپذیرید. پیروزی بی شک از آن توده های میلیونی خلقی است که برای آزادی، استقلال، صلح و تحقق عدالت اجتماعی می رزمند. رژیم "ولایت فقیه"، مانند هر رژیم استبدادی دیگر سرانجامی جز زباله دان تاریخ نخواهد داشت.

چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران

آذرماه ۱۳۷۳

آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران!

پیشنهاد مذاکره با عراق از سوی

هاشمی رفسنجانی

هاشمی رفسنجانی طی سخنانی که در سمینار "اقفای همکاری در خلیج فارس و دریای عمان" ایراد کرد، ضمن دلجویی از کشورهای عربی خلیج فارس و تاکید بر این نکته که مسایل منطقه خلیج فارس می بایست از طریق گفتگوهای صمیمی میان کشورهای منطقه حل و فصل شود، اعلام کرد با توجه به موقعیت دشوار مردم عراق "ما معتقدیم باید خودمان تصمیم بگیریم و با عراق وارد مذاکره شویم و یک همکاری مطمئنی را پایه ریزی کنیم تا نیازی به پرداخت و تحمل هزینه های سنگین لشکر کشی بیگانگان و قدرتها از سوی مردم و کشورهای منطقه نباشد."

این سخنان هاشمی رفسنجانی که در پی برگزاری اجلاس سران شش کشور عربی حوضه خلیج فارس در منامه پایتخت بحرین ایراد می گردید، نشانگر آغاز تلاش های تازه ای از سوی رفسنجانی و نزدیکان او در حاکمیت جمهوری اسلامی برای ایجاد تغییراتی در سیاست خارجی جمهوری اسلامی و خارج کردن ایران از انزوای سیاسی است. بر اساس گزارش روزنامه "اطلاعات بین المللی" ایران همچنین اعلام کرده است که سیاست فعالی را در قبال جمهوری های سابق اتحاد شوروی در آسیای مرکزی دنبال خواهد کرد. بر اساس همین گزارش، بزودی رئیس جمهور ترکمنستان به ایران سفر خواهد کرد تا در مذاکرات سه جانبه ایران، ترکیه و ترکمنستان شرکت کند.

موضع گیری رفسنجانی در قبال دولت عراق و صحبت از مذاکره با این کشور در شرایطی مطرح می گردد که در هفته های اخیر مسأله خرید پنهانی نفت از عراق توسط دولت ایران که در مغایرت با تصمیم سازمان ملل متحد می باشد، در رسانه های گروهی جهان انعکاس وسیعی یافت. بدنبال گزارشی که از سوی وزارت خارجه آمریکا انتشار یافت، روشن شد بر اساس قراردادی که میان دولت جمهوری اسلامی و یک شرکت خصوصی عراقی که توسط یودا حسین، (پسر صدام حسین) اداره می شود، ایران مقداری از نفت عراق را زیر قیمت بین المللی خریداری کرده و در بازارهای جهانی به فروش می رساند. لازم به تذکر است که این خبر توسط وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی تکذیب گردیده است.

ناظران سیاسی معتقدند که یکی دیگر از مسایل مورد بحث و مذاکره میان دولت بعثی عراق و جمهوری اسلامی مسأله فعالیت گروه های مخالف رژیم در عراق و متوقف کردن امکانات داده شده از سوی دولت عراق به این گروه ها، خصوصاً سازمان مجاهدین خلق ایران می باشد. در ماه های گذشته دولت جمهوری اسلامی حملات شدید نظامی خود را متوجه پایگاه های این سازمان در داخل خاک عراق کرده بود و در حملات شدید هوایی و توپخانه تلفاتی بر نیروهای سازمان مجاهدین خلق ایران وارد آورد. همگام با این تشدید عملیات نظامی مناطق

گردنشین مرزی نیز هدف آتش باری نیروهای مسلح رژیم قرار گرفته است و تعداد زیادی از ساکنان غیر مسلح این نواحی کشته و زخمی گردیدند. دولت عراق در قبال این حملات نظامی که در برخی موارد کیلومترها در داخل خاک عراق انجام می گرفت، تنها به اعتراض لفظی اکتفاء کرده است.

محمد حسین ختنی آزاد شد

بر اساس گزارش حزب ملت ایران، محمد حسین ختنی، بازرگان تهرانی و از اعضای با سابقه این حزب که مدت هشت ماه بود بدون کوچکترین جرمی در زندان بسر می برد، سرانجام از زندان آزاد گردید.

دبیرخانه حزب ملت ایران در بیانیه خود همچنین متذکر شد که امیدوار است تلاش های همه پیکارگران در راه آزادی زندانیان سیاسی در درون و بیرون از کشور آنچنان گسترش یابد که زمینه برقراری مردم سالاری را فراهم آورد.

شرکت های بزرگ تجاری - دولتی

بزرگترین بدهکاران مالیاتی دولت

علیرضا درخشنده، رئیس دیوان محاسبات کشور در یک مصاحبه جالب اعلام کرد که دولت تاکنون تنها توانسته است ۶۹٪ از کل درآمد پیش بینی شده مالیاتی خود را وصول کند. بر اساس این اعترافات جالب در حالیکه "میزان مالیات دریافت شده از کارکنان دولت در مدت ۸ ماه از ۲۹۷ میلیارد ریال رقم پیش بینی شده فراتر رفته و به رقم ۳۱۲ میلیارد ریال رسیده است" برخی از بزرگترین شرکت های دولتی و نیمه دولتی از پرداخت مالیات های خود طفره رفته اند. بر اساس این اظهار نظر "شرکت ایران خودرو ۱۵ میلیارد ریال، شرکت سایپا ۵ میلیارد ریال، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران ۲۵ میلیارد ریال و دخانیات ۱۶ میلیارد دلار بابت مالیات بر درآمد خود به صندوق دولت بدهکار هستند." اعتراف به این مسأله در حالی صورت می گیرد که نظام مالیاتی کشور در سال های اخیر با دشواری های زیادی دست به گریبان بوده است و بر اساس اعتراف هاشمی رفسنجانی در حین ارائه بودجه سال ۱۳۷۴ درآمد مالیاتی دولت نه تنها بر اساس پیش بینی بودجه سال گذشته

افزایش نیافته است، بلکه از ۲۰٪ درآمد کل، به ۱۹٪ نزول پیدا کرده است.

نامه ها و بسته های ارسال شده از خارج فعلاً توزیع نخواهد شد

بر اساس گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی، به دلیل بالا گرفتن اختلاف میان شرکت هواپیمایی جمهوری اسلامی - هما و شرکت پست نامه ها و بسته های ارسال شده از خارج فعلاً توزیع نمی شوند. بر اساس اطلاعیه شرکت پست "واحدهای پستی سراسر کشور از اول دی ماه تا اطلاع بعدی از تحویل هرگونه مرسله خارجه هوایی اعم از نامه، مطبوعات و بسته کوچک خودداری خواهند کرد". شرکت پست دلیل این اقدام را وجود مشکل مالی میان شرکت هواپیمایی جمهوری اسلامی و شرکت پست دانست.

شرکت هواپیمایی جمهوری اسلامی اعلام کرده است که شرکت پست رقمی معادل ۱۱ میلیارد ریال به این شرکت بدهکار است و در مقابل شرکت پست مدعی است که ۹۵٪ بدهی شرکت پست مربوط به گذشته بوده که به دلیل عدم تناسب نرخ مرسولات با هزینه های متعلقه، امکان تسویه حساب آنها تاکنون فراهم نشده است. در این میان معلوم نیست که تکلیف انبوه ایرانیان خارج از کشور که از طریق پستی با خانواده های خود در تماس بودند چه می شود.

امیر انتظام:

"سرنوشت من نمونه ایست از تعداد

بی شمار کسانی که به طور مسالمت

آمیز دست به مخالفت زده اند"

دربی دیدار یک هیئت آلمانی که برای مذاکره پیرامون مسئله حقوق بشر به ایران رفته بود، نامه دیگری از عباس امیر انتظام که از سال ۱۳۵۸ در زندان جمهوری اسلامی بسر می برد، در اختیار پرفسور اودوستاین از اعضای این هیئت قرار گرفت که در رسانه های گروهی جهان انعکاس یافت. عباس امیر انتظام در این نامه از جمله می گوید: "هدف من از نوشتن این نامه دادن یک تصویر مشخص از چگونگی بی اعتنائی دیکتاتوری شهروندان خود، به شماس... اساس اتهامات رژیم به مخالفان سیاسی را سفسطه، گوشه و کنایه، استدلال های سطحی، گفته های بیمارگونه، دروغ و تئوری توطئه تشکیل می دهد... رژیم اسلامی هیچ الزامی به رعایت قوانین خود نمی بیند. اعمال شکنجه، نمونه فاحشی از این خوار شمردن قانون است. من شخصاً در طول اسارتم مورد انواع شکنجه ها قرار گرفته ام. بازجویان، بارها مرا مورد ضرب و شتم قرار داده اند. من و گروه دیگری از زندانیان، به مدت دو سال و نیم در یک سلول بی پنجره یک متر و نیم در دو متر نگهداری می شدیم... در اوت ۱۹۹۲، به من ماده ای تزریق کردند که بر اثر آن تا هفته ها احساس ضعف و تهوع داشتم..."

سیستم فوق العاده پیشرفته دفاع هوایی ارتش روسیه برای نیروهای نظامی آمریکا بودند. سیستم فوق الذکر که به سیستم دفاعی SA-10 معروف است به مبلغ ۵۰ میلیون دلار از روسیه خریداری گردیده است و تنها بخشی از همکاری های نظامی مشترک میان دو کشور را پس از پایان جنگ سرد شامل می گردد. بر اساس گزارش این روزنامه با تشدید بحران اقتصادی روسیه و جمهوری های سابق اتحاد شوروی بسیاری از شرکت های بزرگ اسلحه سازی آمریکا، نمایندگان خود را برای خرید امتیاز آخرین دستاوردهای تکنولوژیک - نظامی روسیه به این کشور اعزام داشته اند و حجم اقتصادی این معاملات سر به صدها میلیون دلار می زند. همچنین بر اساس همین گزارش محموله ارسال شده به آمریکا از جمله شامل آخرین کامپیوترهای کنترل کننده سیستم بوده است، که سال ها از سازمان های اطلاعاتی غرب مخفی نگاه داشته شده بود. بر اساس گزارش روزنامه "واشنگتن پست"، روسیه امروز به صورت یک بازار بزرگ اسلحه درآمده است که در آن صدها مامور سابق کا.گ.ب و ژنرال های سابق به خرید و فروش هر نوع اسلحه ای مشغول هستند.

نلسون ماندلا مجدداً به رهبری کنگره ملی آفریقا برگزیده شد

کنفرانس ملی کنگره ملی آفریقا با شرکت ۳۰۰۰ نمایندگان اعضاء کنگره ملی آفریقا با موفقیت به کار خود پایان داد و پیش بینی بسیاری از نیروهای محافظه کار و برخی از رسانه های گروهی پیرامون انشعاب و چند دستگی در کنگره ملی آفریقا به واقعیت نپیوست. نلسون ماندلا، رهبر کنگره ملی آفریقا بار دیگر بدون آنکه کاندیدای دیگری وجود داشته باشد به رهبری این سازمان انتخاب گردید و کنفرانس یک کمیته ملی ۸۰ نفره را از میان خود برای رهبری کنگره ملی آفریقا انتخاب کرد.

رفیق نلسون ماندلا در سخنان پایانی خود در کنگره ضمن به انتقاد کشیدن آثانی که با منفی گرایی کنفرانس را به ایجاد "انشعاب" و چند دستگی محکوم می کردند، از جمله گفت: "ما به خون تازه در رهبریمان نیازمندیم. برخی از رفقا هنوز در مقابل این مسأله مقاومت می کنند. برخی رفقا با هرگونه مخالفتی سر ستیز دارند...". نلسون ماندلا نگرانی عمیق خود را از پیدایش و رشد یک "طبقه انکلی" که از محل بودجه مرکزی تغذیه می کند، اعلام کرد و از کنفرانس به خاطر عدم موفقیتش در حل مشکل مالی کنگره ملی آفریقا انتقاد کرد. بر اساس گزارش ارائه شده به کنفرانس، کنگره ملی آفریقا، در پی برگزاری کارزار انتخاباتی گذشته، بدهی معادل ۴۹ میلیون رند (معادل ۱۴ میلیون دلار) دارد که فشار سنگینی بر فعالیت های این سازمان وارد می کند.

از جمله تغییرات مهم انجام گرفته در کنفرانس بازنشسته شدن والتر سیسلو، معاون نلسون ماندلا و کمونیست نامدار آفریقای جنوبی بود که سال های طولانی از عمر خود را در زندان های رژیم آپارتاید گذرانده بود.

دولت دست راستی ایتالیا سقوط کرد

دولت دست راستی سلیو برلسکونی سرانجام پس از نزدیک به ۱۰ ماه حکومت، و در پی از هم پاشیدن ائتلاف "لیگ شمال" و حزب "فرزا ایتالیا" (حزب نخست وزیر)، سقوط کرد. سلیو برلسکونی، روز شنبه استعفای دولت خود را تقدیم رئیس جمهور این کشور کرد و خواهان برگزاری فوری یک انتخابات مجدد گردید. برلسکونی که بخش بزرگی از رسانه های گروهی ایتالیا، از جمله سه ایستگاه تلویزیونی این کشور را در اختیار دارد، در ماه های گذشته، توسط دادگاهها، به خاطر رشوه و نپرداختن مالیات تحت تعقیب قانونی قرار گرفته بود و تلاشهای او برای متوقف کردن این روند با شکست روبرو گردید.

با سقوط دولت برلسکونی تلاش برای ایجاد یک حکومت ائتلافی دیگر آغاز گردیده است که با مخالفت شدید برخی نیروهای دست راستی از جمله حزب برلسکونی روبرو گردیده است. در شرایط کنونی تناسب قدرت در پارلمان ایتالیا و نیروهای عمده آن به شرح زیر است:

ائتلاف ملی ۱۰۹ کرسی، فرزا - ایتالیا ۱۰۳ کرسی، لیگ شمال ۱۰۲ کرسی، حزب دموکراتیک چپ (کمونیستهای سابق) ۱۰۲ کرسی، گروه های مختلف چپ و سبزها ۶۹ کرسی، حزب بازسازی کمونیستی ۳۹ کرسی.

ماسیمو دالما، رهبر حزب دموکراتیک چپ در مصاحبه مطبوعاتی اعلام کرد که شرایط کشور آنچنان است که اکثریت مردم خواهان برگزاری یک انتخابات مجدد نیستند. اختلاف در میان نیروهای چپ، خودداری همکاری حزب دموکراتیک چپ با حزب بازسازی کمونیستی و تاکید نیروهای راست بر مقابله با شکل گیری هرگونه حکومت چپ گرا در این کشور بر معمای سیاسی ایتالیا در شرایط کنونی می افزاید و بنظر می رسد که با توجه به تناسب نیروهای کوناگون راهی جز برگزاری انتخابات مجدد وجود ندارد.

سلاح های پیش رفته روسیه برای آمریکا

بر اساس گزارش روزنامه انگلیسی زبان "گاردین" (شنبه ۲۴ دسامبر ۱۹۹۴) هواپیماهای غول پیکر روسیه که هفته گذشته در فرودگاه آلباما به زمین نشستند، حامل بخش های اساسی یک

سرکوب خشن جمهوری خودمختار چین در سکوت تائید آمیز غرب

به دستور باریس یلتسین نیروهای نظامی روسیه به قصد سرکوب نیروهای جدایی طلب راهی جمهوری خودمختار چین در شمال قفقاز و پایتخت آن گروژنی گردیدند. در پی وخیم تر شدن اوضاع و تشدید درگیری های نظامی، به دستور مستقیم یلتسین نیروی هوایی روسیه، پایتخت جمهوری چین را شدیداً بمباران کرد، که ده ها کشته و صدها زخمی بر جای گذاشت. فرمانده نیروهای جدایی طلب، ژنرال دودایف همزمان اعلام کرد که چین آماده است تا این کشور را به "افغانستان" دومی برای روسیه بدل کند. با یورش نیروهای نظامی روسیه، نیروهای مخالف رژیم دودایف که توسط مسکو حمایت می شدند نیز مواضع خود را تغییر داده و آمادگی خود را برای مقابله با یورش نظامی روسیه اعلام کردند.

بر اساس گزارش های رسانه های گروهی جهان، تصمیم حمله نظامی به چین، توسط شخص یلتسین و بدون تائید فرماندهان نظامی و یا حتی تمامی هیئت دولت این کشور اتخاذ گردیده است. خبر مخالفت افسران عالی رتبه ارتش روسیه با این ماجراجویی نظامی آنچنان انعکاس وسیعی یافت که روز جمعه ایتر - تاس خبرگزاری نیمه رسمی دولت روسیه اعلام کرد که شش تن از فرماندهان نظامی از پست های خود معزول گردیدند. این خبر بعداً توسط وزارت دفاع روسیه انکار شد. پارلمان روسیه (دوما) در یک جلسه فوق العاده عمل باریس یلتسین و لشکر کشی به جمهوری چین را با اکثریت شکننده ای محکوم کرد و خواهان قطع فوری عملیات نظامی گردید.

ناظران سیاسی و حتی برخی از نزدیکان یلتسین اذعان دارند که اتخاذ چنین سیاست های ماجراجویانه - ناسیونالیستی ارتباط مستقیم با انتخابات آتی نمایندگان مجلس و ریاست جمهوری کشور دارد. بر اساس آخرین همه پرسی های عمومی تنها ۲۰٪ از مردم دولت یلتسین و شخص خود او را تایید می کنند و اکثریت مردم خواهان تغییر این حکومت ضد مردمی می باشند.

نکته ای که در جریان حوادث اخیر بیش از پیش جلب توجه می کرد، سکوت تائید آمیز کشورهای غربی و ناتو در مقابل این ماجراجویی نظامی بود. کشورهای غربی و در راس آنها آمریکا مشترکاً اعلام کردند که مسأله چین یک موضوع "داخلی" است و در واقع یلتسین آزاد است که هر جنایتی را در آنجا برای تحقق اهداف دور و نزدیک شخصی خود مرتکب شود.

علی رغم آنکه بسیاری از نیروهای ارجماعی، از جمله نیروهای وابسته به جمهوری اسلامی، با دخالت در امور این جمهوری، با شعار استقرار جمهوری اسلامی در این نواحی بر بغرنجی اوضاع افزوده اند، ولی اکثریت مردم این نواحی در واقع به قربانیان بی گناه ماجراجویی های دیکتاتور روسیه و نیروهای ارجماعی منطقه بدل گردیده اند.

پیام چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران به اعضا و هواداران

رفقای گرامی!

چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران گرم ترین دروهای رزمجویانه خود را به شما رفقای مبارز و فداکار، پیکارگران راه آزادی میهن که در شرایط دشوار ترور و اختناق رژیم "ولایت فقیه" به مبارزه پرشور خود ادامه می دهید، تقدیم می دارد.

مبارزه توده ای ها در سال های اخیر، علی رغم توطئه خونین رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی و نابودی گروهی از برجسته ترین قهرمانان حزب توده ای مان، سند انکار ناپذیری بر اعتقاد عمیق اعضا و هواداران حزب توده ایران به حقانیت راهی است که در آن کام نهاده اند و علی رغم توطئه های گوناگون ارتجاع و امپریالیسم به پیکار خود ادامه می دهند. دشمنان میهن ما نیک می دانند که ادامه حیات حزب توده ایران، حزب کارگران و زحمتکشان، بزرگترین خطر بر سر راه ادامه غارت بی چون و چرای کشور و ادامه فاجعه کنونی می باشد. از این رو است که علی رغم دستگیری هزاران توده ای، شکنجه و اعدام آنان، هنوز هم ارکان های امنیتی رژیم هراسناک از ادامه فعالیت حزب توده ایران در داخل و خارج از کشور، امکانات وسیع خود را برای فلج کردن، و نابودی آن به کار گرفته اند. از پخش انواع و اقسام تهمت و افتراء، حملات مداوم تبلیغاتی در رسانه های گروهی و روزنامه های مجاز تا "حزب سازی"، همه بخشی از توطئه های رنگارنگی است که با هدف نابودی حزب توده ها از سوی ارتجاع و امپریالیسم سازماندهی گردیده و می گردد.

همکام با تشدید فعالیت توده ای ها در داخل و خارج از کشور، فعالیت سازمان های امنیتی و دشمنان حزب توده

ایران نیز تشدید می گردد. کسانی که مدعی "نابودی"، "دفن" و "انحلال" حزب توده ای ما بودند، امروز آتش حملات تبلیغاتی خود را متوجه فعالیت های افشاگرانه حزب کرده اند و مجدداً افسانه "خطر حزب توده" را تکرار می کنند.

رفقای گرامی!

سالهای اخیر دوران دشواری برای همه مبارزان عدالت اجتماعی و آزادیخواهان در سراسر جهان بوده است. در پی فروپاشی کشورهای سوسیالیستی در اروپای شرقی و اتحاد شوروی سابق، رسانه های گروهی امپریالیستی "پایان کمونیسم" و شکست جهان بینی مارکسیستی - لنینیستی را اعلام کردند و استقرار "نظم نوین" را به مردم جهان وعده دادند. امروز پس از گذشت نزدیک به چهارسال از استقرار این "نظم نوین"، جهان در آتش جنگ های محلی، حتی در اروپا، که بیش از چهل سال را در صلح گذرانده بود، می سوزد، صدها میلیون شهروندان کشورهای سابق سوسیالیستی، در بدترین شرایط ممکن اجتماعی - اقتصادی در بند حکومت خشن و ضد دموکراتیک سرمایه داری اسیرند و باندهای جنایتکار مافیایی بر جان و مال آنان حاکم گردیده اند. تشدید فشار بر کشور های استقلال طلب، فقر، محرومیت شدید و تشدید استثمار از طریق تحمیل روابط و قراردادهای غیرعادلانه اقتصادی مانند "کات" و "فتتا" ارمانان واقعی "نظم نوین جهانی" برای جهان ما است. در چنین شرایطی است که وظایف نیروهای معتقد به سوسیالیسم علمی، نیروهای معتقد

به رهایی بشریت از این افسار گسیختگی سرمایه انحصاری، بیش از پیش اهمیت می یابد و ضرورت سازماندهی نوین و مجدد برای مقابله با یورش و زورکوبی ارتجاع و امپریالیسم به وظیفه آئی و عاجل بدل می گردد.

حزب توده ایران در همه این توفان ها، استوار و پیکر از حقانیت تاریخی اندیشه های دوران ساز مارکسیسم دفاع کرده و آنها را راهنمای واقعی بشریت برای رها شدن از زنجیر استثمار و نو استعمار برای بنا نهادن یک جامعه واقعاً آزاد و عادلانه بشری می داند.

حزب ما در سال گذشته در کنار سایر احزاب کارگری و کمونیستی در تلاش برای ایجاد یک جبهه واحد ضد امپریالیستی با شرکت همه نیروهای آزادیخواه و ملی کوشیده است. این تلاش ها علی رغم همه دشواری های عملی از نتایج مثبتی برخوردار بوده است و راه را برای گسترش همه جانبه این جبهه گشوده است.

این تلاش ها در عین حال صحنه های پرشکوهی از همبستگی بین المللی با مردم ایران آفریده است که در آن ده ها حزب کارگری و کمونیستی از کشورهای گوناگون جهان همبستگی خود را با مبارزات رزمجویانه مردم ایران اعلام کرده اند و رژیم "ولایت فقیه" را به خاطر سرکوب مکرر آزادی ها و حقوق دموکراتیک محکوم کرده اند.

رفقا، هواداران و دوستان حزب!

در بیش از پنجاه و سه سال مبارزه خونین حزب ما برای تحقق آزادی و عدالت اجتماعی، توده ای ها همواره در صف مقدم این پیکار خونین بوده اند و به آن افتخار می کنند. تاریخ کهن ترین سازمان سیاسی کشور ما به گونه ای جدا ناپذیر با تاریخ جنبش رهایی بخش میهن ما پیوند خورده است و از این رو است که هرگاه ارتجاع و امپریالیسم به جنبش خلق یورش بردند، توده ای ها نخستین هدف این حملات جنایتکارانه بوده اند. ده ها هزار سال زندان، هزاران شهید و کجینیه ای از آثار سیاسی، تئوریک، ادبی و فرهنگی و بیش از همه آموزش مبارزه سازمان یافته و تجهیز توده های کار و زحمت به این سلاح نیرومند، این است کارنامه پرافتخار حزبی که نامش به همت قهرمانان بنام و کمنامش چنان در میهن ما ریشه دوانده است که هیچ نیروی دوزخی توان نابودی آن را ندارد. پرچم پرافتخار حزب توده ای ما، علی رغم سال های سرکوب خونین، به همت شما رفقای رزمنده و دلاور همچنان در امتزاز است و تا به انجام رساندن رسالت تاریخی طبقه ای که حزب ما افتخار نمایندگی آن را داراست، در امتزاز باقی خواهد ماند.

درد بر همه رزمندگان توده ای!
درد پرشور به خاطر پرشکوه شهدای توده ای
و همه شهیدان راه آزادی!

چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران
آذرماه ۱۳۷۳

پیام چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران به کارگران و زحمتکشان

کارگران و زحمتکشان عزیز!

کمیته مرکزی حزب توده ایران، گرم ترین سلام ها و درودهای خود را به شما صاحبان اصلی میهن دربند و رنج دیده مان تقدیم می دارد و همبستگی خود را با مبارزات شما در راه احقاق حقوق پایمال شده تان اعلام می دارد. حزب توده ایران در بیش از پنجاه و سه سال تاریخ مبارزاتیش، همواره تحقق منافع کارگران و زحمتکشان کشورمان را در صدر برنامه های خود قرار داده است و همچنان در این راه پیکار می کند.

کارگران و زحمتکشان ایرانی، علی رغم نقش تعیین کننده ای که در مبارزات رهایی بخش میهن ما ایفاء کرده اند، همواره از شرکت در تعیین سرنوشتشان محروم گردیده اند و علی رغم دهه های پیکار خونین هنوز از ابتدایی ترین حقوق انسانی - صنفی خود محروم می باشند. پیروزی انقلاب بهمین، که کارگران و زحمتکشان ایرانی در آن نقش قاطع و تعیین کننده ای را ایفاء کردند، نوید دهنده آغاز دوران نوین، آزاد و عادلانه بود که حقوق زحمتکشان در آن به رسمیت شناخته شود و حداقل خواست های اساسی آنان تحقق یابد. ولی با خیانت سران جمهوری اسلامی به شما و توده های میلیونی مردم، میهن ما امروز یکی از سیاه ترین دوران های تاریخ خود را از سر می گذارند. اختناق، ظلم، زورگویی و بی عدالتی در کنار سیاست های فاجعه بار اقتصادی - اجتماعی ایران را در لبه پرتگاه خطرناکی قرار داده است. میلیون ها ایرانی و از جمله اکثریت قاطع کارگران و زحمتکشان کشور، در فقر کم سابقه حتی از تامین یک حداقل زندگی برای خود محروم هستند و این در شرایطی است که سران رژیم میلیاردها تومان ثروت ملی کشور را صرف تحکیم پایه های سلطه استبدادی و تامین منافع قشری و شخصی خود می کنند و افزون بر این مردم را به پیشه کردن قناعت فرا می خوانند. نابودی دهها واحد تولیدی کشور، بیکاری بیش از ۳/۵ میلیون ایرانی، در کنار تورم کمرشکن، سقوط بی سابقه ریال و ورشکستگی مالی دولت جمهوری اسلامی چنان شرایط طاقت فرسایی را پدید آورده است که اکثریت مردم حتی با بیش از ۱۸ ساعت کار در روز نیز توان تامین یک زندگی حداقل برای خود و خانواده خود را ندارند. رشد فساد، فحشاء، اعتیاد و حاکم شدن روابط بیمارگونه و غیر انسانی در جامعه از دستاوردهایی است که سران رژیم می توانند به آن ببالند. در نبود یک سیستم عادلانه تامین اجتماعی، و در نبود سیستم فراگیر بهداشت و آموزش برای میلیون ها خانواده کارگران و زحمتکشان که اکثریت قاطع ساکنان کشورما را تشکیل می دهند، زندگی در چارچوب رژیم "ولایت فقیه" به زندانی مخوف و شکنجه گاهی در غیر انسانی ترین شرایط ممکن، بدل گردیده است. اوجگیری نارضایتی های اجتماعی، برخورد در مراکز کارگری و رشد بیش از پیش آمادگی مردم در مقابله با زورگویی و تعدیات گزمنگان رژیم، نشانگر شرایط انفجاری است که جامعه ما در آن قرار گرفته است. سران جمهوری اسلامی با توجه به این واقعیات است که مصممند با استفاده از حربه زور و تشدید سرکوب و کشتار خونین اعتراض های مردمی، به حیات ضد مردمی خود ادامه دهند.

هراس رژیم بیش از هر چیز از اعتراض متشکل کارگران و زحمتکشان است. امروز کار در میان کارگران و زحمتکشان به قصد متشکل کردن آنان برای مقابله با استبداد، یکی از عمده ترین وظایفی است که پیش روی کارگران پیشرو قرار دارد. رژیم هراسناک از عاقبت کار حتی خواهان بازپس گرفتن امتیازهای جزئی است که زیر فشار کارگران در چارچوب قانون کار داده است. تجربه سال های اخیر از جمله مقابله با قانون کار ارتجاعی وزیر سابق کار، احمد توکلی نشان داد که مبارزه منسجم و سازمان یافته کارگران، می تواند رژیم را به عقب نشینی وادار کند. امروز مبارزه برای ایجاد تشکل های مستقل، سندیکاهای کارگری در شرایطی که رژیم اجازه ایجاد سندیکاهای کارفرمایان را راحت صادر می کند، از دیگر عرصه های اساسی مبارزه است. نیروی زحمتکشان وقتی توان ایجاد تغییر را پیدا می کند که سازمان یافته و منسجم باشد.

حزب توده ایران همواره در این راه کوشیده و کارگران و زحمتکشان توده ای نقش ارزنده ای را در این راه ایفاء کرده اند. امروز نیز کارگران مبارز و پیشرو علی رغم همه دشواری ها و حکومت پلیسی حاکم به وظایف دشوار خود در راه پاشیدن بذر آگاهی در میان زحمتکشان و بسیج آنها به مبارزه در راه تحصیل حقوق پایمال شده توده های محروم و زحمتکش میهن ما ادامه می دهند.

کارگران و زحمتکشان رنج دیده و مبارز!

سران رژیم جمهوری اسلامی نشان داده اند که به هیچوجه حاضر نیستند تا با تجدید نظر در سیاست های فاجعه بار کنونی، راه را برای بازسازی خرابی های سال های اخیر و نجات کشور از این بحران فلج کننده بگشایند. تجربه سال های اخیر در مقابله با رژیم "ولایت فقیه" همواره تاییدگر این اصل است که: "حق گرفتنی است". تنها با تشدید مبارزه و مقابله با رژیم است که می توان حکومت را به عقب نشینی وادار کرد و راه را برای ایجاد تغییرات بنیادین گشود. پیوند زدن مبارزات پراکنده کارگران، زحمتکشان و مردم عاصی در گوشه و کنار کشور به یکدیگر و ایجاد یک صف واحد ضد استبداد همان گام مهم و تعیین کننده ای است که می بایست هرچه جدی تر در راه تحقق آن حرکت کرد.

چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران

آذرماه ۱۳۷۳

**پیام
چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب
توده ایران به
زندانیان سیاسی، خانواده های زندانیان
و شهدای راه آزادی!**

چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران دروهای آتشین خود را به شما عزیزان تقدیم می دارد. فداکاری و ایثار شما، در سال های اخیر که اختناق وحشیانه و ضد انسانی رژیم "فقها" گروهی از بهترین فرزندان میهن ما را به سخت ترین و بی رحمانه ترین مکافات ها محکوم و سرانجام نابود کرده است، گرمابخش جان و روان همه آنهایی است که انسانند و به انسانیت عشق می ورزند. سرگذشت شهدای انبوه راه آزادی میهن در سال های اخیر، سرگذشت زندانیان سیاسی که در دشوار ترین شرایط ممکن به پیکار خود ادامه دادند و می دهند، و سرگذشت شما خانواده های کرامی زندانیان و شهدا، و تمام مبارزان راه آزادی سرگذشت دیرین نبرد بشریت، علیه ستم، گرگ منشی و پلیدی ها، سرگذشت چشم دوختن به طلوع فجر صادق، و بالاخره سرگذشت بیم ها و امیدهاست.

کشورما در سال های اخیر گروهی از درخشان ترین چهره های سیاسی، ادبی، هنری و مبارزاتی را که آوازه دلآوری، استقامت، و مقاومت اسطوره ای شان در سراسر جهان پیچیده بود، در یکی از خونین ترین نبردها علیه حکومت استبدادی از دست داده است. جنایتکاران امیدوار بودند که با نابودی فیزیکی این مبارزان راه آزادی، روشنگران و سازماندهان اجتماعی، خواهند توانست، تا سالیان مدید، بدون دغدغه خاطر به حیات خود ادامه دهند. غافل از اینکه این جنایت به کوبیده ترین سند محکومیت آنان در پیشگاه مردم ایران و جهانیان بدل خواهد شد و خروش محکوم کننده این کاروان بزرگ رهروان راه آزادی و سعادت میهن، دیر یا زود کریبان جنایتکاران را خواهد گرفت و آنان را به سزای اعمالشان خواهد رساند.

امروز سیه روزی، ننگ و لعنت ابدی از آن کسانی است که چنین اعمال ضد بشری را مرتکب شدند و میهن ما را در غم شهادت عزیزترین فرزندان داغدار ساختند. نام این قهرمانان مانند پیکارشان در راه انسانیت نیروبخش رهروان این کاروان آینده ساز است.

**درد آتشین به خاطر تابناک همه شهدای راه آزادی میهن!
ننگ و نفرت بر رژیم استبدادی "ولایت فقیه"!**

**چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران
آذرماه ۱۳۷۳**

**پیام چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران به همه
نیروهای آزادیخواه و تحول طلب میهنان!**

**جبهه آزادی و عدالت را
در مقابل استبداد و ظلم
بنا نهیم!**

دوستان عزیز!

اعتراض های مردمی و اقشار گوناگون، علیه اختناق، بی عدالتی و ظلم هر روز ابعاد گسترده تری به خود می گیرد. از اعتراض های وسیع و گسترده در شهرهای مختلف کشور، تا اعتراض نویسندهگان و شخصیت های آزادیخواه، نشانگر خواست عمیق و وسیع مردم در تغییر شرایط کنونی و رها کردن میهن از زنجیر های استبداد قرون وسطایی حاکم است. امروز اکثر نیروهای سیاسی کشور، و خصوصاً آنهایی که خواهان استقرار دموکراسی و آزادی در ایران هستند، متفق القول هستند که شرایط عینی تحول، مدتها است که در جامعه ایجاد گردیده است و در صورت شکل گیری عوامل ذهنی امید کوشوده شدن راه برای تحول بنیادین به سمت آزادی، بیش از پیش به واقعیت نزدیک می شود.

در نبود یک مرکز هماهنگ و متحد مبارزه علیه رژیم "ولایت فقیه"، اعتراض های پراکنده مردمی و اقشار مختلف جامعه به راحتی توسط ارکان های امنیتی سرکوب می شود و امکان فرا رویی این اعتراض های پراکنده به یک سیل بنیان کن واحد که دستگاه سرکوبگر را درهم شکند، از بین می رود. نیاز به تشکیل چنین مرکز واحدی، بر اساس کلی ترین شعارهای مورد قبول همه آزادیخواهان و اکثریت مردم کشورمان، بیش از هر زمان دیگری فوریت یافته است. با تعمیق بحران اقتصادی - اجتماعی، تشدید برخوردها در درون حاکمیت و تشدید فعالیت نیروهایی که تنها خواهان جابجایی حکومت کنونی با شکل متفاوتی از استبداد هستند، وظایف دشواری را پیش روی همه ما قرار می دهد. امروز عمده ترین نیروهای سیاسی در داخل کشور، می توانند پایه های ایجاد چنین ائتلاف وسیعی را ایجاد کنند. از نیروهای مذهبی که در ماه های اخیر در مقابل استبداد موضع گرفته اند و خواهان حاکمیت مردم بر سرنوشتشان می باشند، تا نیروهای ملی گرایی که بیش از پیش به عرصه مبارزه روی آورده اند نیروهای چپ می توانند سنگ پایه های چنین ائتلاف وسیعی را تشکیل دهند.

شرایط بسیار خطرناک منطقه، توطئه های خارجی و خطر از هم پاشیدن شیرازه جامعه، بیش از پیش بر فوریت این نیاز می افزاید و ضروری است تا اقدام های عملی در این زمینه، هر چه سریعتر سازماندهی شود. کمیته مرکزی حزب توده ایران مانند گذشته آمادگی خود را برای شرکت در چنین تدارکی اعلام می دارد. تا سنگ پایه چنین تفاهمی، اتحاد و همکاری در عمل گذاشته نشود، امید بستن به تحولات مثبت و دموکراتیک و عدالت جویانه در میهن ما، بیهوده است.

**چهارمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران
آذرماه ۱۳۷۳**

کمک مالی رسیده:

رفقای الموت برای حزب رفیق فقید کامبخش ۲۰۰ دلار

NAMEH MARDOM: No:444
Central Organ of the Tudeh Party of Iran

Address : Postfach 100644 ,
10566 Berlin, Germany

3 January 1995

شماره فاکس ما
۰۰ - ۴۹ - ۳۰ - ۳۲۴۱۶۲۷

نامهء

مردم